

Megjegyzések a kritikáról

FEUILLETON - LXII. évfolyam, 38. szám, 2018. szeptember 21.

A kritika kifejezés angol, francia, német stb változatai a latin criticus=megítélő, eldöntő szóból erednek, aminek az ógörög krites=bíró és kritikosz=ítéletalkotásra képes az alapja. Kapcsolatos a krinein=elkülönítés, döntés, krei=megkülönböztet és krisis=ítélet, szelekció szavakkal, illetve a hozzájuk nélkülözhetetlen felkészültséggel. A kritika gyakran nemtetszőt tűz tollra, élesen vitatkozik, de elismerő is lehet. Közvetett vagy közvetlen párbeszéd, ebben az értelemben bensőségesen társas tevékenység.

„A kritika könnyen elkerülhető: nem mondani semmit, nem csinálni semmit és nem létezni” - állapította meg Arisztotelész, mivel már ő is tapasztalta, hogy a kritika nem kimondottan boldogsággal tölti el azokat, akik kiváltják. Amióta ember az ember, különösen a másik nemtetsző megnyilvánulásait kritikával illette. De távol attól, hogy sokáig nyilvános, rendszeres tevékenység lett volna. Amikor azzá kezdett válni, elsősorban irodalmi kritikát, illetve tágabban: műkritikát értettek rajta. A kritikus kifinomodott ízlésű, kiművelt, jó ítéletalkotó, aki elhatárolja a művet annak helytelen megítélésétől. A tudományra vonatkozó kritika magának a tudás képességének jóval későbbi vizsgálatán alapul. Kimondottan XX. századi fejlemény, hogy minden intézmény minden megnyilvánulása az emberi életnek (maga a kritika is) kritikai vizsgálódás tárgya.